

SCENARIUSZE

Misiowe zabawy- warsztaty logopedyczne dla rodziców z dziećmi

Misiowe zabawy- warsztaty logopedyczne dla rodziców z dziećmi

Przedszkole Nr 123 we Wrocławiu

Temat: Misiowe zabawy

Termin: 19.11. 2010

Prowadząca: logopeda Dorota Szczekot, nauczycielki grupy 3- latków

Cele:

- Zachęcenie rodziców do systematycznych ćwiczeń logopedycznych przez zabawę w ramach profilaktyki logopedycznej
- Integracja rodziców i dzieci przez aktywne działanie
- Usprawnianie aparatu artykulacyjnego
- Usprawnianie percepcji słuchowej i poczucia rytmu
- Kształtowanie prawidłowego toru oddechowego
- Ćwiczenie identyfikacji i różnicowania dźwięków otoczenia
- Ćwiczenie koncentracji uwagi
- Zorganizowanie sytuacji sprzyjających spontanicznej aktywności ruchowej dziecka

Formy aktywności:

- Zabawowo- zadaniowa
- Ruchowa
- Muzyczna

Pomoce:

- Płyta z nagraniami piosenek i odgłosami natury
- Magnetofon
- Lusterka
- Tekst bajki logopedycznej
- Teksty piosenek
- Talerzyki
- miód
- paluszki
- bębenek, tamburyn
- Rurki
- Rysunek misia, klej
- Rysunki z plastrami miodu
- Pszczółki do dmuchania
- Masa solna
- Ul z kartonu
- Tekturki, taśmy klejące

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie dzieci do Sali w rytmie piosenki: „Jadą, jadą misie”

2. Przywitanie rodziców przez logopedę.

3. Bajka logopedyczna: Miś szykuje się do snu zimowego. Rodzice i dzieci siedzą na dywanie, każdy otrzymuje lusterko, logopeda opowiada bajkę, uczestnicy słuchając wykonują ćwiczenia usprawniające aparat artykulacyjny. Mały Miś szykował się do snu zimowego. Najpierw był bardzo głodny. Miał apetyt na obfity obiad, który przygotowała dla niego mama. Jedzenie miało wspaniały zapach (dzieci wciągają powietrze nosem, wypuszczają buzią). Miś zabrał się do pałaszowania pyszności (dzieci układają język na kształt łyżeczki, wykonują ruchy naśladujące wylizywanie). Resztki jedzenia zostały za zębami (staramy się sięgnąć językiem jak najdalej za zębami z jednej i drugiej strony), a także na pyszczku (buzia otwarta, język oblizuje usta dookoła w jedną i drugą stronę), a nawet na nosku (sięgamy językiem jak najwyżej). Gdy Miś miał pełen brzusek, z zadowoleniem głośno zamruczał (mmmm...). Miś był bardzo śpiący (ziewamy). Na zewnątrz robiło się coraz chłodniej (dzieci drżą „brrr”, wykonują „motorek” wargami, chuchają na ręce). Miś troszeczkę się przeziębził (dzieci kichają, kaszlą z wysunięciem języka). Mama dała misiowi słodkie lekarstwo. Miś zamlaskał (dzieci uderzają grzbietem języka o podniebienie) i oblizał dokładnie pyszczek (dzieci oblizują ruchem okrężnym wargi). Mama powiedziała Misiowi, że już czas zasnąć i zaśpiewała mu kołysankę (aaaa...).

4. Zabawa ruchowa „Stary niedźwiedź mocno śpi”. W zabawie biorą udział zarówno rodzice jak i dzieci

5. Zabawa oddechowa i plastyczna. Dzieci przenoszą plastry miodu wycięte z kolorowego papieru na dużą makietę z postacią misia. Przenoszenie odbywa się za pomocą wyssania powietrza przez słomkę. Rodzice przyklejają przeniesione plastry na makietę

6. Zabawa – smaczne ćwiczenie usprawniające język i wargi.

Misie lubią miód, dzieci też lubią miód. Każde dziecko otrzymuje na talerzyku kilka kropel miodu. Zadanie polega na tym aby zlizać wszystko z talerzyka używając wyłącznie języka. Przy okazji trzeba oblizywać wargi.

Po wylizaniu talerzyków dzieci i rodzice są częstowani paluszkami, które muszą zjeść bez trzymywania ręką.

7. Piosenka „Niedźwiadek”

8. Ćwiczenie rytmiczne

Maszerowanie w rytmie bębenka- dzieci słuchają uderzeń bębenka, maszerują w kole zgodnie z tempem, na dźwięk tamburyna odwracają się do środka koła.

9. Ćwiczenie słuchowe

Misie lubią miód- ale skąd się bierze miód?- słuchanie odgłosu wydawanego przez pszczoły

10. Zabawa w pszczoły- lepimy plastry miodu

Dzieci dostają po kawałku masy solnej do ulepienia „plastra miodu”, zanim przystąpią do lepienia przygotowują paluszki – wykonują ćwiczenie paluszkowe. Gdy plastry są gotowe, dzieci wrzucają je do „ula” wykonanego wcześniej przez nauczyciela.

11. Piosenka o pszczołkach

12.Ćwiczenie oddechowe „latanie pszczołek”

Dzieci i rodzice- w parach otrzymują rurki i tekturki. Wykonują „urządzenie do ćwiczenia oddechowego”- zgodnie z instrukcją osoby prowadzącej. Na tekturkę należy przykleić za pomocą taśmy klejącej dwie rurki – dla mamy i dziecka. Każdy otrzymuje po kilka pszczołek, przygotowanych wcześniej przez prowadzącego. Mamy i dzieci nabierają nosem powietrze i starają się jak najmocniej dmuchnąć. Można zrobić zawody- wygrywa ta osoba, której pszczołka najdalej poleci lub najdłużej utrzyma się w powietrzu.

13.Piosenka „Ty i ja”

14.Podziękowanie za wspólną zabawę

Misiowe zabawy- warsztaty logopedyczne dla rodziców z dziećmi

Misiowe zabawy- warsztaty logopedyczne dla rodziców z dziećmi

Przedszkole Nr 123 we Wrocławiu

Temat: Misiowe zabawy

Termin: 19.11. 2010

Prowadząca: logopeda Dorota Szczekot, nauczycielki grupy 3- latków

Cele:

- Zachęcenie rodziców do systematycznych ćwiczeń logopedycznych przez zabawę w ramach profilaktyki logopedycznej
- Integracja rodziców i dzieci przez aktywne działanie
- Usprawnianie aparatu artykulacyjnego
- Usprawnianie percepcji słuchowej i poczucia rytmu
- Kształtowanie prawidłowego toru oddechowego
- Ćwiczenie identyfikacji i różnicowania dźwięków otoczenia
- Ćwiczenie koncentracji uwagi
- Zorganizowanie sytuacji sprzyjających spontanicznej aktywności ruchowej dziecka

Formy aktywności:

- Zabawowo- zadaniowa
- Ruchowa
- Muzyczna

Pomoce:

- Płyta z nagraniami piosenek i odgłosami natury
- Magnetofon
- Lusterka
- Tekst bajki logopedycznej
- Teksty piosenek
- Talerzyki
- miód
- paluszki
- bębenek, tamburyn
- Rurki
- Rysunek misia, klej
- Rysunki z plastrami miodu
- Pszczółki do dmuchania
- Masa solna
- Ul z kartonu
- Tekturki, taśmy klejące

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie dzieci do Sali w rytmie piosenki: „Jadą, jadą misie”

2. Przywitanie rodziców przez logopedę.

3. Bajka logopedyczna: Miś szykuje się do snu zimowego. Rodzice i dzieci siedzą na dywanie, każdy otrzymuje lusterko, logopeda opowiada bajkę, uczestnicy słuchając wykonują ćwiczenia usprawniające aparat artykulatoryjny. Mały Miś szykował się do snu zimowego. Najpierw był bardzo głodny. Miał apetyt na obfity obiad, który przygotowała dla niego mama. Jedzenie miało wspaniały zapach (dzieci wciągają powietrze nosem, wypuszczają buzią). Miś zabrał się do pałaszowania pyszności (dzieci układają język na kształt łyżeczki, wykonują ruchy naśladujące wylizywanie). Resztki jedzenia zostały za zębami (staramy się sięgnąć językiem jak najdalej za zębami z jednej i drugiej strony), a także na pyszczku (buzia otwarta, język oblizuje usta dookoła w jedną i drugą stronę), a nawet na nosku (sięgamy językiem jak najwyżej). Gdy Miś miał pełen brzusek, z zadowoleniem głośno zamruczał (mmmm...). Miś był bardzo śpiący (ziewamy). Na zewnątrz robiło się coraz chłodniej (dzieci drżą „brrr”, wykonują „motorek” wargami, chuchają na ręce). Miś troszeczkę się przeziębził (dzieci kichają, kaszlą z wysunięciem języka). Mama dała misiowi słodkie lekarstwo. Miś zamlaskał (dzieci uderzają grzbietem języka o podniebienie) i oblizwał dokładnie pyszczek (dzieci oblizują ruchem okrężnym wargi). Mama powiedziała Misiowi, że już czas zasnąć i zaśpiewała mu kołysankę (aaaa...).

4. Zabawa ruchowa „Stary niedźwiedź mocno śpi”. W zabawie biorą udział zarówno rodzice jak i dzieci

5. Zabawa oddechowa i plastyczna. Dzieci przenoszą plastry miodu wycięte z kolorowego papieru na dużą makietę z postacią misia. Przenoszenie odbywa się za pomocą wysiania powietrza przez słomkę. Rodzice przyklejają przeniesione plastry na makietę

6. Zabawa – smaczne ćwiczenie usprawniające język i wargi.

Misie lubią miód, dzieci też lubią miód. Każde dziecko otrzymuje na talerzyku kilka kropel miodu. Zadanie polega na tym aby zlizać wszystko z talerzyka używając wyłącznie języka. Przy okazji trzeba oblizywać wargi.

Po wylizaniu talerzyków dzieci i rodzice są częstowani paluszkami, które muszą zjeść bez trzymania ręką.

7. Piosenka „Niedźwiadek”

8. Ćwiczenie rytmiczne

Maszerowanie w rytmie bębenka- dzieci słuchają uderzeń bębenka, maszerują w kole zgodnie z tempem, na dźwięk tamburyna odwracają się do środka koła.

9. Ćwiczenie słuchowe

Misie lubią miód- ale skąd się bierze miód?- słuchanie odgłosu wydawanego przez pszczoły

10. Zabawa w pszczoły- lepimy plastry miodu

Dzieci dostają po kawałku masy solnej do ulepienia „plastra miodu”, zanim przystąpią do lepienia przygotowują paluszki – wykonują ćwiczenie paluszkowe. Gdy plastry są gotowe, dzieci wrzucają je do „ula” wykonanego wcześniej przez nauczyciela.

11. Piosenka o pszczołkach

12.Ćwiczenie oddechowe „latanie pszczołek”

Dzieci i rodzice- w parach otrzymują rurki i tekturki. Wykonują „urządzenie do ćwiczenia oddechowego”- zgodnie z instrukcją osoby prowadzącej. Na tekturkę należy przykleić za pomocą taśmy klejącej dwie rurki – dla mamy i dziecka. Każdy otrzymuje po kilka pszczołek, przygotowanych wcześniej przez prowadzącego. Mamy i dzieci nabierają nosem powietrze i starają się jak najmocniej dmuchnąć. Można zrobić zawody- wygrywa ta osoba, której pszczołka najdalej poleci lub najdłużej utrzyma się w powietrzu.

13.Piosenka „Ty i ja”

14.Podziękowanie za wspólną zabawę

Słodkie przyjęcie karnawałowe

Przedszkole Nr 30 we Wrocławiu

ZAJĘCIA DLA RODZICÓW Z DZIEĆMI (MPPL)

GRUPA I, 3- LATKI

PROWADZĄCA : Magdalena Stawiarz

TEMAT: SŁODKIE PRZYJĘCIE KARNAWAŁOWE

Cel główny: Stymulowanie prawidłowego rozwoju mowy

Cele operacyjne:

Dzieci:

- potrafią uważnie słuchać i współdziałać w zabawie
- prawidłowo gospodarują oddechem, wykorzystują prawidłowy tor oddechowy
- wypowiadają się na zadany temat (poprawnie budują wypowiedź)
- naśladują ruchy artykulacyjne prowadzącego
- potrafią segregować przedmioty według zadanego kryterium

Metody pracy:

Zabawowa, słowna, ćwiczeń ruchowych, słuchowych

Pomoce dydaktyczne:

Płyta CD, kosz z produktami, bita śmietana, żelki, tekturowe talerzyki, kartoniki, kolorowe kółka (punkty), dyplomy, balony.

Przebieg zajęć:

1. Przywitanie piosenką „Chodźcie do koła” (Klanza)

Chodźcie wszyscy tu do koła,
Zabawimy się wesoło.
Witamy was, wszyscy wraz,
Na zabawę nadszedł czas.

Prawa ręka, lewa ręka,
Prawa noga, lewa noga,
Cały tułów oraz głowa
Witamy was.

(Dzieci wraz z rodzicami, stojąc w kole, wykonują gesty i ruchy do tekstu piosenki.)

2. Wyjaśnienie słowa karnawał

Co to jest karnawał?(czas balów i zabaw, w tym zabaw przebierańców)

3. Opowiadanie o tym, co jada się na przyjęciach.

Dzieci odpowiadają na pytania o to, czy były kiedyś na balu, czym były tam częstowane. Zachęcamy do wypowiedzi pełnym zdaniem

4. Wybieramy menu na przyjęcie (przygotowujemy kosz z różnymi produktami- dzielimy na dania główne i deser). Dzieci segregują, wybierając produkty, które wykorzystają do poczęstunku na przyjęcie.

5. Pieczenie ciasta- opowiadanie logopedyczne z usprawnianiem buzi.

Wkładamy do miski :

Jajka- wysuwamy i cofamy język,

Cukier- wysuwamy energicznym ruchem język jak najdalej na brodę

Ucieramy- oblizujemy szeroko otwarte usta w kółko

Dodajemy masło i ucieramy- oblizujemy zęby górne i dolne

Dosypujemy mąkę- wysuwamy i chowamy język

Mieszamy wszystkie produkty- przesuwamy język wewnątrz policzków, buzia zamknięta

Próbujemy, czy dobre- naśladujemy zlizywanie z łyżki

Wkładamy ciasto do pieca- otwieramy szeroko i zamykamy buzię

Ciasto rośnie- nabieramy powietrza w policzki

Wyciągamy ciasto , dmuchamy na nie, próbujemy- naśladujemy żucie

Oblizujemy się i cmokamy na znak, że było bardzo dobre.

6. Smakowanie wybranych słodyczy- zlizywanie z talerzyka bitej śmietany, odgryzanie żelków – pasków, które trzymają przed dzieckiem ,na wysokości jego głowy, rodzice.

7. Zabawa relaksacyjna „Tańczące baloniki”

Dzieci siadają w kółku, za nimi rodzice. Prowadzący prosi, by wyobraziły sobie, że są balonikami , posłuchały historyjki i próbowały ruchami ciała zilustrować zachowanie baloników:

Baloniki leżą na podłodze, wolno się nadmuchują. Zaczynają się poruszać, kołyszą się na boki. Powoli ucieka z nich powietrze. Kładą się na podłodze . (na podstawie „Logopedyczne zabawy grupowe”)

Dzieci opierają się o rodziców. Przez chwilę odpoczywają, swobodnie oddychając

Za każdą wypowiedź, poprawnie wykonane polecenie, zadanie dzieci otrzymują punkty – kropki na przygotowanych i rozdawanych na początku zajęć kartonikach. Po podliczeniu punktów wspólnie z rodzicami na koniec zajęć dzieci otrzymują dyplomy i słodycze.

8. Przydzielenie każdemu uczestnikowi dyplomu smakosza słodyczy i balonika.

Zima i karnawał

Zima i karnawał

Przedszkole Nr 30 we Wrocławiu

ZAJĘCIA OTWARTE DLA RODZICÓW Z DZIEĆMI
REALIZOWANE W RAMACH MIEJSKIEGO PROGRAMU PROFILAKTYKI
LOGOPEDYCZNEJ

GRUPA III, PIĘCIOLATKI
PROWADZĄCA : Małgorzata Łopatin

TEMAT: „ZIMA I KARNAWAŁ”

Założenia podstawy programowej:

- Umożliwienie zdobycia doświadczenia w mówieniu, słuchaniu, bycia słuchanym.
- Tworzenie sytuacji, które mają na celu doskonalenie pamięci, zdolność kojarzenia, umiejętność skupienia uwagi na osobach, rzeczach

Cele:

- Dziecko usprawnia narządy artykulacyjne
- Rozwija ekspresję ruchową
- Wzbogaca słownictwo
- Sprawnie wypowiada się na zadany temat
- Usprawnia procesy słuchowe
- Usprawnia tor oddechowy

Metody pracy: zabawowa, ćwiczeń słuchowo – ruchowych, słowna,

Środki dydaktyczne:

- Kartki papieru – po jednej dla każdego dziecka
- Kredki, flamastry
- Płatki kosmetyczne lub wycięte płatki z papieru
- CD z muzyką P. Czajkowskiego
- CD z piosenką „Karnawał”

Przebieg:

1. Zabawa słuchowa „Bal przebierańców”.

Nauczycielka rzuca do każdego dziecka po kolei piłkę i pyta, za jaką postacią chciałoby się przebrać na balu karnawałowym. Dziecko odrzuca piłkę i odpowiada sylabizując (Rodzice w tym czasie rysują wybrany strój swojego dziecka na przygotowanych kartkach).

2. Gimnastyka narządów mowy „Poczęstunek”. Uczestnicy rozmawiają o tym, jakie łakocie można zjeść podczas balu karnawałowego. Dzieci powtarzają po nauczycielce ruchy, ćwiczenia warg, żuchwy i języka, wykorzystywane podczas jedzenia.

Ćwiczenia usprawniające:

– oblizywanie lodów, lizaków: wysuwanie języka, przesuwanie w kierunku nosa

- ssanie cukierków: dotykane językiem o podniebienie
- picie przez słomkę: przy zaokrąglonych wargach wsysanie strumienia powietrza
- żucie gumy: poruszanie szczęką w prawo i w lewo, ruchy naśladujące żucie
- przełykanie: połykanie śliny z językiem przyklejonym do podniebienia
- smakowanie: mlaskanie wargami

3. Taniec z kotylionem.

Rodzice przypinają dzieciom kotyliony i tańczą na zasadzie cienia. Rodzic tańczy, dziecko z tyłu naśladuje jego ruchy. Na pauzę w muzyce dziecko siada w siadzie skrzyżnym, opiera się plecami o nogi rodzica – swobodnie oddycha, zwracając uwagę na wdech nosem i wydech ustami. Odpoczywa.

4. Rozmowa na temat miesiąca, pory roku w czasie której trwa karnawał – zima – o jej znakach w przyrodzie, o pogodzie, o tym jakie są opady, o określeniach wiatru, np. silny, zimny, lekki, przenikliwy, lodowaty.

5. Zabawa słuchowo-ruchowa „Zimowa opowieść”

Przy dźwiękach muzyki dzieci ilustrują za pomocą gestów, ruchów ciała dowolną piosenkę o tematyce zimowej.

Radość to jest to

15.10.2015r.

Radość to jest to

Przedszkole Nr 33 „Staromiejskie”

Temat zajęcia: „Radość to jest to”

Data: 15.06.2011

Uczestnicy: Muchomorki – dzieci 6 – letnie.

Prowadząca: Urszula Kapela

[PLIK Z SCENARIUSZEM](#)

W krainie wiatru

W krainie wiatru

Przedszkole Nr 33 „Staromiejskie”

TEMAT: „W krainie wiatru”

DATA : 15.06.2011

UCZESTNICY: dzieci 3 letnie

PROWDZĄCA: Mariola Gajewska

CELE OGÓLNE:

- usprawnianie aparatu artykulacyjnego
- stymulowanie rozwoju uwagi i pamięci
- kształtowanie prawidłowego toru oddechowego
- wzbogacenie komunikacji językowej
- kształtowanie poczucia rytmu

CELE OPERACYJNE:

DZIECKO:

- wzbogaca słownictwo
- aktywnie uczestniczy w zajęciach
- potrafi wyrazić ruchem muzykę
- rozpoznaje odgłosy wiatru
- potrafi uważnie słuchać bajki i poleceń
- wykonuje ćwiczenia oddechowe
- doskonalą aparat artykulacyjny
- poznaje różne określenia dotyczące wiatru
- tworzy pracę plastyczną

FORMY AKTYWNOŚCI:

- zabawowo-zadaniowa
- słowna
- ruchowa
- muzyczna
- praktycznego działania
- logorytmika

FORMY PRACY:

- zbiorowa
- grupowa
- indywidualna

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- tamburino
- książka M. Staniek: „Papierowe czary” + płyta DVD
- płyta CD z muzyką i odgłosami przyrody „Zgadnij co słyszysz” cz.II,
- Rymowanki „Gimnastyka dla smyka”
- wiatraczki
- apaszki

- gazety
- kolorowy żwirek fluorescencyjny
- kolorowy karton
- bajka – fragmenty A.Galica” O wietrze łobuziaku”

PRZEBIEG ZAJĘCIA

1.Powitanie:

Wszystkie dzieci stoją w kręgu i recytują rytmicznie tekst: Witam Was, witam was,
zaczynamy już czas ,
jestem ja, jesteś Ty
raz, dwa, trzy.

2.ZAPROSZENIE dzieci do „krainy wiatru”- z wykorzystaniem kolorowych apaszek.
Dzieci wchodzi do „krainy wiatru” w rytm piosenki ”zabawa z wiatrem” – dzieci swobodnie tańczą do utworu.

3.WPROWADZENIE dzieci do tematu zajęć zagadkami słuchowymi :

- rozpoznawanie dźwięków natury
- wysłuchanie odgłosów wiatru.

4.BAJKA logopedyczna- fragment A. Galica „ O wietrze łobuziaku”

Ćwir, ćwir, ćwir- ćwierkały wróbelki i niechący obudziły w gałęziach drzewa wiatr.
Uuaaach- ziewnął wiatr i przeciągnął się tak, że wszystkie liście zadrżały i zaszumiały
(szybkie ruchy języka od kącika do kącika bez opierania go na wardze).
Obudził się – ćwir, ćwir, ćwir- ćwierkały wróbelki. I pewnie zaraz zaczniesz psocić.
Wiatr wyjrzał spomiędzy liści- (przesuwanie czubkiem języka po wargach- ruch okrężny) i zobaczył ciemne chmury, które płynęły po niebie. Zrobię im figla- gwizdnął. Dmucnął tak mocno, że zaraz je wszystkie przegonił. I po chwili wiatr gwizdał, świstał i dmuchał , a chmury uciekały jedna za drugą, aż w końcu zaświeciło słońce. Wiatr zakręcił się (przesuwanie czubkiem języka po wargach- ruch okrężny w prawo i lewo) koło wróbelków, zagwizdał i poleciał na górkę, na której stał wielki stary wiatrak. Hej, czemu się nie kręcisz?- zawołał. Nikomu nie jestem potrzebny. Ale można pokręcić się dla zabawy- roześmiał się wiatr(uśmiech w prawo, uśmiech w lewo- odciąganie kącików zamkniętych ust raz w prawo, raz w lewo) i wkręcił się w skrzydła wiatraka-(czubek języka uderza w podniebienie górne). Wreszcie stary wiatrak ruszył obracając skrzypiącymi ramionami. To dopiero zabawa- wiatr chichotał- hi, hi,hi,ha,ha,ha,he,he,he.
A potem razem z wróbelkami pofrunął na drzewo i tam zmęczony zasnął.

Nauczyciel opowiada(czyta) bajkę, zwracając szczególną uwagę dzieciom na ćwiczenia aparatu artykulacyjnego. Dzieci wraz z nauczycielem wykonują poprawnie ćwiczenia.

5.ZABAWA słowno-ruchowa : WIATR I DRZEWA” z wykorzystaniem tamburina.

Dzieci stoją w kole i wyobrażają sobie, że są drzewem, którego gałęzie poruszają się na wietrze. Naśladują szum wiatru. W tym czasie nauczyciel wygrywa na tamburinie dźwięki. Zgodnie z ich natężeniem dziecko ”szumi” raz głośniejsze, raz ciszej i kołysze się mocniej lub słabiej na boki. Gdy instrument cichnie, milkną i stoją bez ruchu.

6. ROZMOWA z dziećmi na temat wiatru i jego sekretów. Nauczyciel pyta się dzieci, co to jest wiatr? Wyjaśnia dzieciom, że:

Wiatr jest jednym ze składników pogody. Powstaje w wyniku nagrzewania się powietrza.

Różnice temperatur (ciepło, zimno) wpływają na różnice ciśnień, a naturalna tendencja do wyrównywania ciśnień, powoduje ruch powietrza czyli powstanie wiatru. Wiatr może być łagodny, ale też bardzo silny w zależności od jego siły.

Określenie nazw wiatru w zależności od jego siły: wietrzyk, wiatr, wiaterek, wichura, halny, huragan, tornado.

7. ZABAWA ruchowa „wiatr, wichura, wietrzyko” – z książki M. Staniek „Papierowe czary „z płyty DVD.

Dzieci otrzymują gazety- „chmury” i rozkładają na podłodze, która staje się zachmurzonym niebem. Każdy przedszkolak kładzie się na swojej gazecie i podczas słuchania muzyki reaguje w następujący sposób:

- dźwięki ciche- dzieci poruszają się po gazetach całym ciałem w sposób delikatny, tak aby gazeta cichutko szeleściła;
 - dźwięki zagrane głośniej- dzieci poruszają się nieco mocniej
 - dźwięki bardzo głośne- dzieci poruszają się gwałtownie, tak aby gazeta się podarła.
- Po zakończeniu zabawy dzieci wstają z podłogi, podnoszą do góry swoje kawałki gazet i sprawdzają czy przegoniły szarą chmurkę.

8. Rozmowa „Czy wiatr można zobaczyć i kiedy”?

Nauczycielka zadaje dzieciom pytanie: po czym poznajemy, że wiatr wieje?

- dzieci wypowiadają się na ten temat
- ćwiczenia oddechowe- dzieci otrzymują wiatraczki i dmuchają na nie, wprawiając je w ruch(wdech powietrza nosem i wydech ustami)

9. Praca plastyczna – w 4 grupach :

Dzieci tworzą obrazy z – kolorowego żwirku fluorescencyjnego :

- dzieci dmuchają na żwirek rozłożony na kolorowych kartonach
- dzieci próbują nazwać powstałe obrazy.

10. EWALUCJA ZAJĘĆ- dzieci wybierają zabawę, która najbardziej im się podobała.

Wycieczka-niespodzianka

Wycieczka-niespodzianka

Przedszkole Nr 33 „Staromiejskie”

Scenariusz zajęć realizowanych w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki Logopedycznej w Przedszkolu Nr 33 „Staromiejskie” we Wrocławiu przy ul. Łąkowej 2a

Temat: Wycieczka-niespodzianka.

Data: 15.06.2011 r.

Uczestnicy: dzieci 4-letnie

Prowadząca: Jolanta Rębilas

Cele ogólne:

- rozwijanie ekspresji twórczej i wyobraźni,
- rozwijanie percepcji słuchowej,
- doskonalenie prawidłowego toru oddechowego,
- usprawnienie narządów artykulacyjnych.

Cele operacyjne:

dziecko:

- wykonuje prawidłowo ćwiczenia: oddechowe, artykulacyjne, dźwiękonaśladowcze,
- zna, rozróżnia i umie naśladować głosy zwierząt wiejskich oraz mieszkańców łąk i lasów,
- uważnie słucha,
- współdziała w zespole,
- bawi się w atmosferze radości.

Forma aktywności: indywidualna, zbiorowa

Metoda: zabawa dramatowa (aktywizująca)

Środki dydaktyczne: gazety, płyta z muzyką relaksacyjną

Przebieg zajęć:

Pozycja wyjściowa – w kręgu na dużym dywanie.

1. Rozdanie dzieciom po jednej stronie gazety. Każde dziecko wydiera pasek palcami dłoni.

Nauczyciel objaśnia i pokazuje:

- Nadstaw ucho, jaki to dźwięk?
- Czy ktoś potrafi naśladować ten dźwięk?
- Teraz zamienimy pasek wydarty z gazety w rulonik. Dzieci zwijają pasek w rulon i rozwijają go. Nasz język tak, jak rulonik próbuje rozwinąć się.
- Wszyscy wysuwają języki z buzi (długi język) i próbują go zwijać wg swoich indywidualnych możliwości. Powtarzamy 3 razy.
- Ćwiczenie języka – wysuwamy język, potem rozwijamy gazetę, zwijamy języki, a następnie gazetę w rulon.

2. Wycieczka (zabawa artykulacyjna):

a. Budujemy autobus z gazet

Propozycja ułożenia, wg pomysłu dzieci, autobusu z dużych arkuszy gazet. Wydarty pasek to bilet autobusowy. Dzieci ustawiają się w kolejce, wchodząc do autobusu kasują bilet mówiąc „cyk cyk”. Kiedy dzieci zajmują miejsca (siadają na gazetach) autobus „rusza” –

dzieci naśladowują dźwięk „brrr-brrr”.

b. Spacer po łące

– Dojechaliśmy na miejsce. Wsiadamy, a przed nami łąka. Patrzymy, rozglądamy się i spotykamy żabki, bociana, świerszcze – rozmawiamy z nimi „rere-kum-kum”, „kle, kle, cyk, cyk, cyk”

– Idziemy dalej, a tu drzewa, zerwał się wiatr i słyszymy szum „szszsz”, a na drzewie ptak gwizdże – dzieci próbują gwizdać, naśladowują ćwierkanie ptaków : „ćwir, ćwir, ćwir” – ptaszek odlatuje. Zza drzewa widać oczy, groźnie na nas patrzą, może to wilk, odpędzamy groźnego zwierza, niech sobie pójdzie „auuu, auuu”. Kucamy, chowamy głowy, odszedł, wracamy do autobusu – och !!.

c. Jedziemy na wieś

– Zwiedzamy zagrodę wiejską i obserwujemy zwierzęta, dzieci wymieniają nazwy zwierząt, np. krowy, kury, gęsi, kaczki, konie, koty, psy itp. Naśladowanie dźwięków wydawanych przez poszczególne zwierzęta.

3. Wracamy. Powrót do domu/przedszkola. Jesteśmy zmęczeni, składamy gazetę w kostkę (poduszkę) i odpoczywamy przy muzyce relaksacyjnej.

Opracowała: Jolanta Rębilas

Wakacyjna wyprawa

Wakacyjna wyprawa

Przedszkole Nr 33 „Staromiejskie”

Scenariusz zajęć w ramach realizacji MPPL

w Przedszkolu nr 33 „Staromiejskie” w grupie „Żabki” Temat: „Wakacyjna wyprawa”

Data: 15.06.2011

Uczestnicy: dzieci 5-letnie

Prowadząca: mgr Agnieszka Białecka

Cele ogólne:

- usprawnianie narządów artykulacyjnych;
- rozwijanie percepcji słuchowej;
- utrwalanie prawidłowego toru oddechowego;
- usprawnianie koordynacji słowno- ruchowej;
- usprawnianie funkcji językowych w zakresie budowy zdania.

Cele szczegółowe: dziecko:

- doskonali aparat artykulacyjny;
- uważnie słucha;
- prawidłowo oddycha ;
- tworzy wyrazy i zdania.

Metody:

- słowne;
- czynne;
- aktywne;
- edukacja przez ruch- D. Dziamska.

Formy:

- indywidualna,
- zbiorowa,
- grupowa zróżnicowana.

Pomoce dydaktyczne:

- tekst bajki według własnego pomysłu nauczyciela;
- guma do skakania;
- płyta CD z piosenką „Hej ha do góry ręce”;
- płyta CD z piosenką „Węże i raki”;
- piłka;
- chusta animacyjna;
- płyta CD „Zgadnij co usłyszysz”;
- papierowe łódki;
- miski z wodą;
- płyta CD „Rymowana gimnastyka dla smyka”;

- płyta CD „Zbieram, poszukuję, badam”;
- farby i kartki papieru, kolorowe z papieru, gąbki.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci przez prowadzącą słowami:

-witam wszystkich, którzy lubią lody, wakacje, morze, babki z piasku itp.

2. Bajka artykulacyjna „Wakacyjna przygoda Języczka Wędrowniczka”.

Pewnego dnia Języczek Wędrowniczek wstał bardzo późno. Przeciągnął się i ziewnął (przeciągamy się i ziewamy 3 razy zasłaniając usta ręką). Spojrzał w górę, w dół oraz na boki (wystawiamy język w kierunku nosa, brody oraz w prawo i w lewo) zobaczył całe góry walizek i przypomniał sobie, że nadszedł upragniony dzień wyjazdu na wakacje. Szybko pobiegł do łazienki i zaczął się myć (wymawiamy szuru-szur, chlapu-chlap). Zjadł na śniadanie marchewkę (wymawiamy chrup-chrup). Zrobił kanapki na drogę i szybko je przeliczył (dotykamy czubkiem języka zęby górne i dolne). Wszystko zapakował do motorówki, uruchomił ją (wymawiamy brrr, brrr) i odpłynął w kierunku tajemniczej wyspy na której miał zamiar spędzić swoje wakacje (parskamy).

3. Zabawa słowno ruchowa „Podróż łodzią”. Ilustrowanie ruchem słów piosenki pt. „Hej ha do góry ręce”.

„Hej ha do góry ręce,
hej ha kłaśnijcie w dłonie, 4x
wszyscy umiemy pływać
nikt z nas nie utonie”

4. Zabawa słowno-ruchowa pt. „Węże i raki”. Ilustrowanie ruchem treści piosenki, odpowiednie reagowanie na zmiany tempa w muzyce.

5. „Wakacyjne zabawy na wyspie”:

- Dokańczanie sylab. Tworzenie wyrazów poprzez łączenie sylab;
- Zabawy z chustą animacyjną: układanie zdań z wybranym kolorem, zabawa ruchowa „Zamiany kolorów”;
- rozpoznawanie odgłosów na wyspie;
- zabawa oddechowa „Dmuchanie w parach na papierowe łódeczki”.

6. Zabawa słowno-ruchowa przy piosence nr 12 z płyty „Rymowana gimnastyka dla smyka”.

7. Praca plastyczna „Wakacje nad morzem” wg metody D. Dziamskiej – kreślenie rytmicznej kropki w rytm muzyki.

8. Ewaluacja. Rozmowa z dziećmi na temat wrażeń z „wakacyjnej wyprawy”.

Boże Narodzenie

Boże Narodzenie

Przedszkole nr 35

TEMAT: BOŻE NARODZENIE

Cele ogólne:

- podnoszenie sprawności języka – ćwiczenia pionizacji i aktywizowanie jego czubka w celu przygotowania do wymowy głosek szumiących
 - kształtowanie prawidłowego toru oddechowego
 - wzmacnianie mięśni policzków wraz z nauką dmuchania (kierowanie powietrza na zewnątrz, zwiększanie własnej świadomości oddechowej).
- Cele operacyjne:
- prawidłowo wykonuje ćwiczenia języka
 - odpowiednio gospodaruje powietrzem
 - właściwie wydycha powietrze ukierunkowując je
 - prawidłowo reaguje na sygnały dźwiękowe
 - doskonali koordynację
 - zna podstawowe informacje na temat świąt Bożego Narodzenia
 - wycina aniołka według wzoru

Przebieg :

1. Wprowadzenie do tematu Świąt Bożego Narodzenia poprzez zgadywanke „Czy wiesz wszystko o świątach Bożego Narodzenia?” (w załączeniu). Dzieci za prawidłową odpowiedź otrzymują śniegowe kuleczki z waty.(zabawa artykulacyjna)

2. Logopeda wspomina, że każdy chciałby, aby na święta spadł śnieg dlatego teraz zabawimy się w „Wiatr i śnieżynki”. Dzieci kładą się parami naprzeciwko siebie- prowadzący rozdaje plastikowe rurki a dzieci dmuchają do siebie śnieżynki wzmacniając mięśnie warg i policzków.(zabawa oddechowa)

3. Gimnastyka narządów mowy. Dzieci wykonują gimnastykę z lusterkami obserwując ruchy języka w lusterku: „Sprzątanie przed świętami”:

- odkurzanie podłogi- oblizują czubkiem języka podniebienie dolne
- mycie ścian- oblizujemy językiem policzki
- zdejmowanie pajęczyn z sufitu- dotykamy językiem podniebienia górnego
- trzepiemy dywany – wykonujemy zawijanie języka
- zawieszamy czyste firanki- poruszamy rytmicznie językiem między „górną i dolną poduszczką”
- wietrzymy dom- oddychamy nosem przy szeroko otwartych ustach z językiem ułożonym na „poduszcze górnej”.

4.”Gotujemy kluski z makiem” (zabawa koordynacyjna). Dzieci jedną ręką naśladowują krojenie klusek a drugą mieszanie maku. Wykonują te dwa ruchy jednocześnie mówiąc „Kroję kluski- mieszam mak”.

5.Zabawa słuchowo-ruchowa.”Sanie Mikołaja”

Dzieci ustawiają się parami w zaprzęgi, w których jedno jest reniferem a drugie Mikołajem.

Jedno dziecko naśladuje kopyta renifera klaskając, a drugie dzwoneczek Mikołaja mówiąc dzyń, dzyń. Na dźwięk dzwoneczków sań zaprzęgi ruszają, gdy dzwoneczki cichną – stają.

6. „Aniołki”(wzór w załączeniu)- prowadzący rozdaje dzieciom aniołki wcześniej przez nie wykonane- zawieszane na nitce. Prosi aby dzieci robiły wdech nosem a wydech ustami. Na koniec dzieci wieszają aniołki.(zabawa oddechowa)

7. Zabawa słuchowo- ruchowa „Łańcuch” Prowadzący wybiera dwie osoby. Jednej zasłania chustką oczy, drugiej daje dzwoneczek. Osoba z zawiązanymi oczami, słuchając dźwięków dzwoneczka ma odnaleźć rękę dzwoniącej osoby. Wtedy zdejmuje chustkę i sama dzwoni a oczy zawiązujemy kolejnej osobie. Gdy zadanie wykona cała grupa prowadzący zamyka krąg i przekazuje iskierkę świątecznej radości.

Pomoce:

- dzwoneczek
- aniołki z papieru
- lusterka- po jednym dla każdego dziecka
- płyta z muzyką zimową i odtwarzacz CD
- kuleczki z waty

Opracowała: Justyna Solecka-Głodek

W poszukiwaniu wiosny.

W poszukiwaniu wiosny

Przedszkole nr 35

Temat zajęć: W poszukiwaniu wiosny

Grupa wiekowa: 3latki

Czas zajęć: 30/ 40 minut

Termin: marzec 2010

Cele ogólne:

wzbogacenie wiedzy dziecka dotyczącej mieszkańców łąki;

rozwijanie słuchu fonematycznego;

doskonalenie prawidłowego toru oddechowego;

kształtowanie poczucia rytmu;

podnoszenie sprawności narządów artykulacyjnych.

Cele szczegółowe

Dziecko potrafi:

wymienić mieszkańców łąki;

policzyć do 3 i więcej;

rozpoznawać odgłosy ptaków i zwierząt;

dmuchać w papierowe kwiatki;

prawidłowo rozpoznać określenia związane z wiosną.

Środki dydaktyczne:

ilustracja łąki, sylwety bociana, ptaków wiosennych, żaby, pszczoły, papierowe kwiaty, sznurek, odgłosy zwierząt i ptaków nagrane na płytę CD.

Przebieg zajęć:

1.Nauczyciel prezentuje dzieciom na dywanie ilustrację wiosennej łąki, przykrytą podzielonymi na części kartkami. Dzieci odkrywając je kolejno, zgadują o czym będzie mowa na zajęciach. Nauczyciel wprowadza dzieci w wiosenny temat zajęć.

2.List od Pani Wiosny. Nauczyciel czyta dzieciom list, który zostawiła dla nich Pani Wiosna.

W liście ukryte są zadania dla dzieci, które będą wykonywać wraz z rodzicami. Dzieci szukają ukrytych w sali kwiatów, które kryją dla nich różne zadania.

3. Piosenka „Wiosna”. Dzieci z nauczycielem odśpiewują wspólnie piosenkę, inscenizując ją ruchem.

„Wiosna”

I. Skaczą w trawie żabki

skaczą jak piłeczki

tańczą żabie brzuszki

i żabie łapeczki.

Refren: I ja także, tak, tak, tak

bo to właśnie wiosny znak.

I ja także tak, tak, tak

bo to wiosny znak.

II. Przyleciały ptaszki

jakby spadły z nieba

ćwir, ćwir, ćwir

fiu, fiu, fiu

każdy sobie śpiewa.

Refren: I ja także...

III. Rosną małe kwiatki

główki wychylają

a promyczki słońca

ciepło je witają.

Refren: I ja także...

4. Zadanie I. Dzieci przystępują do rozwiązywania zadań. Szukają pierwszego kwiatka, w którym ukryte jest dla nich zadanie. Zadanie polega na dmuchaniu papierowych kwiatów umieszczonych na sznurku. Rodzic w parze z dzieckiem przedmucha do siebie papierowy kwiatek.

5. Zadanie II. Dzieci z rodzicami udają się na poszukiwanie kolejnego zadania. Zmierzają do gabinetu logopedy. Tam wraz z rodzicami rozpoznają odgłosy ptaków i zwierząt puszczone z płyty CD.

6. Zadanie III. Powrót do sali. Zabawy z bocianem i żabą. Nauczyciel prezentuje dzieciom sylwetki bociana oraz żaby. Zadaje dzieciom następujące pytania i polecenia do wykonania.

– jaki odgłos wydaje bocian? (dzieci naśladują odgłos bociana :kle, kle);

– jaki odgłos wydaje żaba? (dzieci naśladują odgłos bociana: kum, kum);

– który z bocianów jest większy?;

– ile jest bocianów?;

– ile jest żab?

– proszę klasnąć dziobem tyle razy, ile klasnę ja;

– proszę podskoczyć jak żabka, tyle raz ile podskoczę ja;

– wyklaszczcie ze mną nazwę „bocian”, „żabka”.

7. Zadanie IV. Zajęcia ruchowe metodą W. Sherborne. Na dywanie dzieci wraz z rodzicami, ćwiczą według wskazań nauczyciela. Rodzic obejmuje dziecko od tyłu, kołysząc je lekko.

Dziecko- mały kurczaczek, wykluwa się z bezpiecznego jajka.

8. Zakończenie zajęć. Pani Wiosna zostawia dla dzieci wiosenne obrazki do pokolorowania w domu.

Patrycja Łada
Justyna Solecka- Głodek

Karnawał z mamą i tatą

Karnawał z mamą i tatą Przedszkole nr 35
do pobrania:

[karnawał_konspekt.pdf](#), [karnawał_instrukcjac.pdf](#)

W sklepie

W sklepie

Przedszkole nr 35

Temat: W sklepie

Grupa: 4-latki

Czas trwania: 20-25 min

Środki dydaktyczne:

- dwa „stoiska sklepowe”
- sklep z zabawkami(lala, motyl, telefon, lokomotywa, balon, lew, lis, samolot, parasolka, latawiec)
- sklep spożywczy (chleb, lizak, lody, fasolka, jajko, mleko)
- zabawkowe pieniądze
- kolorowanki z rysunkami w/w artykułów i kredki ołówkowe
- 4 duże rysunki – lew, lody, lizak, lala
- po 5 małych obrazków z w/w na losy (przyporządkowujące dziecko do grupy)
- po 1 lizaku dla każdego dziecka (nagroda po zajęciu)

Cele logopedyczne dla grupy:

- Usprawnianie języka, zwrócenie uwagi na jego pionizację
- Budowanie zdań prostych i złożonych.
- Utrwalanie prawidłowego sposobu połykania

Cele zajęcia:

- Utrwalanie prawidłowej wymowy głoski „l”
- Kształtowanie słuchu fonemowego
- Nabywanie umiejętności budowania prostych zdań.
- Rozwijanie koncentracji uwagi

Przebieg zajęcia:

1.Zabawa integrująca ze śpiewem „Wszyscy są, witam Was”

2.Gimnastyka narządów mowy

•Nauczycielka pyta dzieci, czy pamiętają, gdzie języczek się układa, gdy mówimy „l”- dzieci mówią, że „na górze”. N-lka demonstruje a dzieci powtarzają za nią „malujemy sufit w paseczki, nie pozwalając języczkowi wychodzić poza ząbki i mówimy malllllllllllujemy, malllllllllllujemy”

•Lizanie lizaka – dziecko kilkakrotnie naśladowuje czynność lizania lizaka – język wysunięty na zewnątrz wykonuje ruchy od dołu do góry , a następnie połyka ślinę z językiem na półeczce

3.Zabawa artykulacyjna – Sklep

Dzieci zaopatrzone w zabawkowe pieniądze ustawiają się w kolejce do sklepu spożywczego lub z zabawkami. Proszą o wybrany prze z siebie produkt całym zdaniem „Poproszę o” płaci i siada na dywanie w kręgu kładąc przed sobą zakupiony towar..

4. Zabawa artykulacyjno-słuchowo-ruchowa

Nauczycielka prosi, aby każde z dzieci po kolei powiedziało, co kupiło w sklepie, a następnie wymówiło tę nazwę równocześnie wyklaskując ją. Wszystkie dzieci wspólnie powtarzają to wyklaskiwanie (podział na sylaby) jak echo.

N-lka zwraca dzieciom uwagę na to, że w każdym wyrazie ukryła się głoska „l” ta sama, która maluje nasze podniebienie.

5. Zabawa artykulacyjna

N-lka prosi: „Powiedz całym zdaniem, co kupiła osoba siedząca obok ciebie po prawej stronie.” Dziecko odpowiada: np. „Ola kupiła lalę.”

6. Zabawa ruchowo-artykulacyjna (do wykorzystania w sytuacji, gdy dzieci będą jeszcze chętne do zabawy, jeśli zauważamy zbyt zmęczenie, wykorzystamy zabawę w następnych zajęciach)

Każde dziecko losuje jeden z 4-rech obrazków: LWA, LIZAKA, LALE, LODY. Poszukuje miejsca w sali oznaczonego takim rysunkiem i siada z innymi dziećmi.

N-lka jako dyrygent proponuje poszczególnym grupom „próbę” przed koncertem. Dzieci czterokrotnie wymawiają pierwsze dwie litery, potem cały wyraz – nazwę obrazka: li-li-li-li—lizak, le-le-le-le,lew itd. Dzieci wymawiają w przeciwiczny sposób na wyraźny znak dyrygenta.

7. Zabawa ruchowa ze śpiewem

Dzieci śpiewają znaną im piosenkę ze śpiewem „Do pociągu zapraszamy”

8. Zabawa artykulacyjna

N-lka prosi każde dziecko „Powiedz wyraz, w którym ukryła się głoska „l”. Dzieci wymieniają jeden z artykułów w sklepie.

9. Zabawa plastyczna

Dzieci wybierają rysunek do pokolorowania przedstawiający jeden z artykułów w sklepie.

Opr. Joanna Wojtczak- n-l grupy

przy współpr. Justyny Soleckiej-Głodek – logopedy

Walentynkowe zabawy logopedyczne

15.10.2015r.

Walentynkowe zabawy logopedyczne

Przedszkole Nr 123

Temat: Walentynkowe zabawy logopedyczne

Zajęcia w grupach: I i II (trzylatków)

Prowadzące:

Nauczyciel- Katarzyna Waszkiewicz

Logopeda- Dorota Szczekot

Cele:

- Kształtowanie uczuć przyjaźni i życzliwości dla rówieśników
- Rozwijanie wrażliwości uczuciowej i emocjonalnej
- Zapoznanie dzieci ze zwyczajami dotyczącymi Walentynek
- Rozwijanie słownictwa
- Utrwalanie zwrotów grzecznościowych
- Rozwijanie u dzieci poczucia przynależności do społeczności przedszkolnej i czerpania radości ze wspólnej zabawy i pobytu w przedszkolu
- Usprawnianie aparatu artykulacyjnego
- Kształtowanie prawidłowego toru oddechowego
- Rozwijanie percepcji słuchowej
- Usprawnianie koordynacji słuchowo – ruchowej
- usprawnianie koordynacji wzrokowo – ruchowej i czynności manualnych
- rozwijanie umiejętności rozumienia mowy w wyznaczaniu stosunków przestrzennych

Pomoce:

- duże narysowane serce
- obrazek amorka
- małe serduszka wycięte z kolorowego papieru
- słomki
- kawałki wełny
- akcesoria do dmuchania baniek mydlanych
- serduszka nawleczone na sznurek i zawieszzone w sali z imionami dzieci
- kawałki gazety
- serduszka – pary
- serduszka z tkaniny do wypełniania watą, wata
- pytania- zagadki
- magnetofon
- nagrania piosenek
- bębenek

Przebieg zajęć:

1.Przywitanie dzieci przez nauczyciela, przedstawienie celu spotkania. Rozmowa ukierunkowana na temat Walentynek, zwyczajów walentynkowych, symboli (serce, amorek).

Pogadanka na temat okazywania miłości bliskim osobom (komu i w jaki sposób)

– kogo Kochamy

-Jak okazujemy miłość

– jak się zwracamy gdy chcemy być mili i życzliwi (proszę, przepraszam, dziękuję)

Na końcu pogadanki nauczyciel bierze do ręki serduszko i recytuje wierszyk:

„Mała Walentynka”

Jestem mała walentynka

Lubię Tomka Krzysia „Mirka

Nic nie robię całe dni, bo całować ciągle chcę

Kochaj mamę, Kochaj tatę, brata, siostrę też

Nawet gdy cię bierze złość to pamiętaj,

Że miłości nigdy dość.

Nauczyciel rozdaje dzieciom naklejki- serduszka, dzieci przyklejają je sobie na bluzeczki po lewej stronie klatki piersiowej.

2.Zabawa „Złap serduszko i zanieś”

Nauczyciel kładzie na dywanie makietę serca, dookoła rozkłada małe serduszka wycięte z czerwonego papieru. Dzieci otrzymują słomki. Zadanie polega na przeniesieniu serduszka na dużą makietę za pomocą słomki poprzez wciągnięcie przez nią powietrza i przyssanie serduszka.

3.Zabawa „wyślij całuski”

Dzieci siedzą w kole, nauczyciel objaśnia zadanie:

– spróbujcie pocałować ustami powietrze

– pocałujcie jeden kącik ust, a potem drugi

– poślijcie całuska do góry

– poślijcie buziaczka na dół

– teraz niech chłopcy pošlą buziaczki dziewczynkom, a dziewczynki chłopcom

– teraz wszystkie dzieci posyłają całuski paniom- a panie dzieciom

4.Piosenka „Misie dwa”

Dzieci śpiewają piosenkę tańcząc

5.Bajka logopedyczna „Jak pan język urządzał bal Walentynkowy”

Pewnego razu pan język obudził się wcześniej, przeciągnął się leniwie (przeciągamy się), ziewnął (ziewamy) i nagle przypomniał sobie, że właśnie dziś są walentynki i on z tej okazji zaprosił przyjaciół. Musiał przygotować dekoracje. Najpierw narysował serduszka (rysujemy na podniebieniu serduszka). Serduszka przykleił do ścian (wypychamy językiem policzki- przyklejamy serduszka do ścian w buzi). Później nadmuchał balony (nabieramy powietrze nosem, nadmuchujemy policzki i powoli wypuszczamy powietrze). Następnie pan język zabrał się za pieczenie ciasta. Wsypał do miski mąkę (szszszsz), cukier (sssss), dodał jajka (chlup, chlup) i wszystko dokładnie wymieszał (język kręci się dookoła między wargami a zębami, buzia otwarta, raz w jedną raz w drugą stronę). Ciasto miało wspaniały zapach (wciągamy powietrze nosem i wypuszczamy buzią: ach!). Podczas pieczenia pan język oblizywał się wiele razy (buzia otwarta, język oblizuje usta najpierw w jedną, później w drugą stronę). Pan język rozejrzał się we wszystkie strony: popatrzył w górę, na dół, na boki (kierujemy język do góry- do nosa, na dół – na brodę, na boki – do jednego i drugiego ucha). Wszędzie panował okropny bałagan. Pan język postanowił szybciotko posprzątać. Najpierw odkurzył sufit (język przesuwamy po podniebieniu), później ściany (przesuwamy językiem po

wewnętrznych stronach policzków), powymiatął śmieci z kątów (sięgamy językiem za zębami z tyłu) i umył podłogę (przesuwamy językiem po dnie jamy ustnej). Pan język był bardzo zadowolony ze swojej pracy, uśmiechał się szeroko (uśmiejemy się). Niebawem przyszli goście, z którymi pan język witał się uściskami (zaciskamy mocno wargi) i całuskami (cmokamy).

6. Piosenka „Dwóm tańczyć się zachciało”
Dzieci śpiewają i tańczą

7. Zabawa „Poczuj swoje serce”
Dzieci stoją w kole. Nauczycielka prosi aby dzieci położyły rękę po lewej stronie klatki piersiowej i poczuły jak bije serce. Następnie prosi aby dzieci zrobiły kilka podskoków jak piłeczka, pobięgały przez chwilę w miejscu i sprawdziły czy serduszko bije teraz „wyraźniej”.

8. Zagadki słuchowe
Nauczyciel siedzi za parawanem i uderza w bębenek. Umawia się z dziećmi ,że to słycać bicie serca. Pyta czy serduszko bije głośno, czy cicho, wolno czy szybko, ile uderzeń dzieci usłyszały...

9. Praca przy stolikach „Mięciutkie serduszka”
Dzieci wypychają watę serduszka uszyte wcześniej przez nauczyciela.

10. Zabawa ruchowa „Serca”
Dzieci wykonują polecenia nauczyciela, np.: połóż serce na głowie, trzymaj przed sobą, pomachaj nim, połóż na podłodze, itp. (Wykorzystują wykonane wcześniej mięciutkie serduszka).

11. Piosenka „Mam chusteczkę haftowaną”
Dzieci śpiewają i tańczą

12. Zagadki „Kto kogo kocha”
Dzieci siedzą w kole i odpowiadają na zagadki, które zadaje nauczyciel:
– Kto jest ukochaną Schreka?
– Kto obudził królową Śnieżkę?
– Kto jest przyjacielem pszczołki Mai?
– Jak ma na imię koleżanka Bolka i Lolka?
– Jak ma na imię przyjaciółka Muminka?
– Wymień przyjaciół Kubusia Puchatka

13. Ćwiczenie manualne i oddechowe „serca”
Dzieci przeciągają kawałek wełny przez dziurkę w serduszkach przygotowanych wcześniej przez nauczyciela. Zawijają supełek, trzymając za wełenkę dmuchają na serduszko tak aby jak najmocniej je „rozhuścić”- aby odgięło się od pionu.
Wykonane serduszka dzieci wkładają do pudełek logopedycznych.

14. Piosenka: „Nie chcę cię”
Dzieci śpiewają i tańczą

15. Zabawa „Strzał Amora”
Dzieci otrzymują kawałki gazety, zwijają je w kule , rzucają kulami w serduszka zawieszane

w poprzek sali. Na serduszkach są imiona dzieci. Jeśli uda się trafić w serduszko, dziecko, które rzucało szeroko się uśmiecha i przesyła całuska do tego dziecka, którego imię widnieje na serduszku.

16.Ćwiczenie oddechowe „Bańki mydlane”

Nauczyciel pokazuje dzieciom akcesoria do baniek mydlanych w kształcie serca. Razem z dziećmi zastanawia się, czy bańki też będą w kształcie serc. Dzieci obserwują bańki, następnie każde dziecko dmucha

17.Zabawa „Znajdź serduszko do pary”

Nauczyciel rozdaje dzieciom serduszka na linkach do założenia na szyję. Serduszka mają różne wzory , każde serduszko ma parę. Dzieci dobierają po dwa identyczne serduszka, dobierają się w pary.

18.Piosenka M. Grechuty- ćwiczenie inhibicyjno – incytacyjne.

Dzieci tańczą uważnie słuchając rytmu. (Piosenka- taniec- zatrzymanie).

19.Nauczyciele dziękują dzieciom za wspólnie spędzony czas.

Misiowe zabawy

Misiowe zabawy

Przedszkole Nr 123 we Wrocławiu

Warsztaty logopedyczne dla rodziców z dziećmi

Temat: Misiowe zabawy

Prowadzące: logopeda Dorota Szczekot

Nauczycielki grupy pierwszej, drugiej

Cele:

- Zachęcenie rodziców do systematycznych ćwiczeń logopedycznych przez zabawę w ramach profilaktyki logopedycznej
- Integracja rodziców i dzieci przez aktywne działanie
- Usprawnianie aparatu artykulacyjnego
- Usprawnianie percepcji słuchowej i poczucia rytmu
- Kształtowanie prawidłowego toru oddechowego
- Ćwiczenie identyfikacji i różnicowania dźwięków otoczenia
- Ćwiczenie koncentracji uwagi
- Zorganizowanie sytuacji sprzyjających spontanicznej aktywności ruchowej dziecka

Formy aktywności:

- Zabawowo- zadaniowa
- Ruchowa
- Muzyczna

Pomoce:

- Płyta z nagraniami piosenek i odgłosami natury
- Magnetofon
- Lusterka
- Tekst bajki logopedycznej
- Teksty piosenek
- Talerzyki
- miód
- paluszki
- bębenek, tamburyn
- Rurki
- Rysunek misia, klej
- Rysunki z plastrami miodu
- Pszczółki do dmuchania
- Masa solna
- Ul z kartonu
- Tekturki, taśmy klejące

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie dzieci do Sali w rytmie piosenki: „Jadą, jadą misie”
2. Przywitanie rodziców przez logopedę.

3. Bajka logopedyczna: Miś szykuje się do snu zimowego

Rodzice i dzieci siedzą na dywanie, każdy otrzymuje lusterko, logopeda opowiada bajkę, uczestnicy słuchając wykonują ćwiczenia usprawniające aparat artykulacyjny.

Mały Miś szykował się do snu zimowego. Najpierw był bardzo głodny. Miał apetyt na obfity obiad, który przygotowała dla niego mama. Jedzenie miało wspaniały zapach (dzieci wciągają powietrze nosem, wypuszczają buzią]. Miś zabrał się do pałaszowania pyszności (dzieci układają język na kształt łyżeczki, wykonują ruchy naśladujące wylizywanie). Resztki jedzenia zostały za zębami (staramy się sięgnąć językiem jak najdalej za zębami z jednej i drugiej strony), a także na pyszczku (buzia otwarta, język oblizuje usta dookoła w jedną i drugą stronę), a nawet na nosku (sięgamy językiem jak najwyżej). Gdy Miś miał pełen brzusek, z zadowoleniem głośno zamruczał (mmmm ...). Miś był bardzo śpiący (ziewamy). Na zewnątrz robiło się coraz chłodniej (dzieci drżą „brrr”, wykonują „motorek” wargami, chuchają na ręce). Miś troszeczkę się przeziębził (dzieci kichają, kaszlą z wysunięciem języka). Mama dała misiowi słodkie lekarstwo. Miś zamlaskał (dzieci uderzają grzbietem języka o podniebienie) i oblizał dokładnie pyszczek (dzieci oblizują ruchem okrężnym wargi). Mama powiedziała Misiowi, że już czas zasnąć i zaśpiewała mu kołysankę (aaaa).

4. Zabawa ruchowa „Stary niedźwiedź mocno śpi”. W zabawie biorą udział zarówno rodzice jak i dzieci

5. Zabawa oddechowa i plastyczna. Dzieci przenoszą plastry miodu wycięte z kolorowego papieru na dużą makietę z postacią misia. Przenoszenie odbywa się za pomocą wysiania powietrza przez słomkę. Rodzice przyklejają przeniesione plastry na makietę

6. Zabawa – smaczne ćwiczenie usprawniające język i wargi

Misie lubią miód, dzieci też lubią miód. Każde dziecko otrzymuje na talerzyku kilka kropeł miodu. Zadanie polega na tym aby zlizać wszystko z talerzyka używając wyłącznie języka. Przy okazji trzeba oblizać wargi.

Po wylizaniu talerzyków dzieci i rodzice są częstowani paluszkami, które muszą zjeść bez trzymania ręką.

7. Piosenka „Niedźwiadek”

8. Ćwiczenie rytmiczne

Maszerowanie w rytmie bębenka- dzieci słuchają uderzeń bębenka, maszerują w kole zgodnie z tempem, na dźwięk tamburyna odwracają się do środka koła.

9. Ćwiczenie słuchowe

Misie lubią miód- ale skąd się bierze miód?- słuchanie odgłosu wydawanego przez pszczoły

10. Zabawa w pszczoły- lepimy plastry miodu

Dzieci dostają po kawałku masy solnej do ulepienia „plastra miodu”, zanim przystąpią do lepienia przygotowują paluszki – wykonują ćwiczenie paluszkowe. Gdy plastry są gotowe, dzieci wrzucają je do „ula” wykonanego wcześniej przez nauczyciela.

11. Piosenka o pszczołkach

12. Ćwiczenie oddechowe „latanie pszczołek”

Dzieci i rodzice- w parach otrzymują rurki i tekturki. Wykonują „urządzenie do ćwiczenia oddechowego” – zgodnie z instrukcją osoby prowadzącej. Na tekturkę należy przykleić za pomocą taśmy klejącej dwie rurki – dla mamy i dziecka. Każdy otrzymuje po kilka pszczołek, przygotowanych wcześniej przez prowadzącego. Mamy i dzieci nabierają nosem powietrze i starają się jak najmocniej dmuchnąć. Można zrobić zawody- wygrywa ta osoba, której pszczołka najdalej poleciała lub najdłużej utrzyma się w powietrzu.

13. Piosenka „Ty i ja”

14. Podziękowanie za wspólną zabawę.

Piosenki

Stary niedźwiedź mocno śpi

Stary niedźwiedź mocno śpi 2x

My się go boimy na palcach chodzimy jak się zbudzi to nas zje 2x

Pszczółki

Promień słońca budzi mnie

Potem w rosie kąpię się

Wkładam piękny strój w paseczki idealny dla pszczołeczki

Bzy bzy bzy razlega się

Skrzydełka niosą mnie 2x

Pszczółkę radość wręcz rozpiera

Kiedy z kwiatków nektar zbiera

Będzie z niego pyszny miód

Nie na darmo był ten trud

Bzy bzy bzy .

Ty i ja

Ty i ja 3x

Misie szare, misie szare obydwu

I kochają się te misie przytulają swoje pysie

Misie szare misie szare obydwu

Niedźwiadek

Prawa łapka, lewa łapka ja jestem niedźwiadek

Prawa nóżka, lewa nóżka a to jest mój zadek

lubię miodek, kocham miodek, podkradam go pszczołkom

NIECH TAM PADA I LEJE – JA BAWIĘ SIĘ I ŚMIEJĘ

15.10.2015r.

NIECH TAM PADA I LEJE – JA BAWIĘ SIĘ I ŚMIEJĘ

Scenariusz zajęcia otwartego w ramach realizacji Miejskiego Programu Profilaktyki Przedszkolnej w Przedszkolu nr 77 „Tęczowe Siódemki”

Temat: NIECH TAM PADA I LEJE – JA BAWIĘ SIĘ I ŚMIEJĘ.

Data: 17.10.2013

Grupa wiekowa: 4 – latki

Nauczyciel: Mirosława Czajczyńska

Logopeda: Małgorzata Frącek

Cel ogólny: stymulacja mowy i myślenia dzieci.

Cele szczegółowe:

nauka prawidłowego oddychania,

usprawnianie narządów mowy,

utrwalenie wymowy głosek tylnojęzykowych: k, g, h,

rozpoznawanie odgłosów przyrody,

rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej, słuchowo-ruchowej,

uwrażliwienie dzieci na zjawiska wspólne dla muzyki i mowy (rytm, melodię i tempo),

rozwijanie percepcji słuchowej,

wzbogacanie słownictwa,

rozwijanie orientacji przestrzennej,

rozwijanie inwencji twórczej dzieci.

Metody:

logorytmika, metody aktywizujące, Edukacja Przez Ruch – elementy metody Doroty Dziamskiej, metody słowne, metoda zadaniowa.

Pomoce: płyty CD (Deszczowa piosenka; Kap, kap, kap – Piosenki dla przedszkolaka 2 Chlipacze; Trening słuchu; muzyka do ćwiczeń Edukacja Przez Ruch), bajka logopedyczna „Spacer między kroplami” M.Frącek, instrumenty muzyczne, papierowe chmurki, kalosze, rurki, wycięte z papieru kropelki deszczu, cztery arkusze papieru A2, pastele, kolorowe kółka, klej.

Przebieg.

1. „Deszczowa piosenka” na powitanie.

2. „Spacer między kroplami” – bajka logopedyczna .

Wczesnym rankiem Gosia i Kamil wraz z rodzicami wybrali się na spacer do lasu w pobliżu Mokrej Gęgawy.

Las o tej porze roku był piękny, kolorowy i pachnący. Dzieci powoli przesuwały się wąską ścieżką w kierunku polany (przesuwamy język po podniebieniu od górnych zębów w

kierunku gardła), uśmiechały się (robimy uśmiech) i rozglądały się w prawą i w lewą stronę (wypchamy językiem na przemian lewy – prawy policzek, jama ustna szeroko otwarta), aż doszły do polany, na której położyły się i odpoczywały (leżymy na plecach i wykonujemy wdech nosem i wydech ustami). W oddali słychać było odgłosy leśnych mieszkańców: kuku-kuku, kuku-kuku – to... kukułka, hu-hu, hu-hu – a teraz słychać...sowę, puk-puk, puk-puk – ojej, to przecież...dzieciół. Nagle zaczął padać deszcz (czubkiem języka punktowo dotykamy podniebienia). Jakie wielkie krople (wymawiamy głośno sylaby: kap, kap, kap!). Rodzinka postanowiła wrócić do swojego domu wyboistą drogą (dotykamy czubkiem języka do każdego zęba na górze i na dole). Dzieci z radością łąpały kropelki deszczu (wysuwamy język do przodu). Po drodze rodzinka spotkała małe gąski: gę, gę gę, zieloną żabę: kum, kum, kum i śmieszna, kolorową kaczkę: kwa, kwa, kwa. Gdy wszyscy dotarli do ogrodu deszcz już tylko delikatnie kropił: (cicho wymawiamy sylaby: kap, kap, kap).

Gosia i Kamil często wspominali „deszczową wyprawę” i śmiali się z ich biegu pomiędzy kroplami deszczu: he-he-he – śmiał się Kamil, hi-hi-hi – wtórowała mu Gosia. Najgłośniej cieszyli się ich rodzice: ha-ha-ha!

3. „Kap, kap, kap”- zabawy z piosenką. Dzieci w kaloszach ilustrują, śpiewają piosenkę, wyklaskują, „wytupują” rytm i grają refren na instrumentach.

Gdy na dworze pada deszcz, ja się tym nie trapię,
wkładam kurtkę i kalosze i deszcz w dłonie łapię.

Kap, kap, kap, kap, kap, kap,
kap, kap, kap, kap, kap, kap
i deszcz w dłonie łapię.

Gdy na dworze pada deszcz, ja się nie przejmuję.
Przez kałuże: hop, sa, sa, dziarsko przeskakuję.

Hop, hop, hop, hop, hop, hop,
hop, hop, hop, hop, hop, hop,
dziarsko przeskakuję.

Lubię, kiedy pada deszcz, nie lubię, gdy leje.

Gdy ulewa chowam się i głośno się śmieję.

Ha, ha, ha, ha, ha, ha

ha, ha, ha, ha, ha, ha

i głośno się śmieję.

4. „Zabawa z chmurką” – dzieci w rytm melodii „Deszczowa piosenka” chodzą, tańczą po sali i szukają odpowiedzi na pytanie: „Gdzie jest chmurka?”, „Czym może być chmurka?”.

5. „Muzyczne zagadki” – rozpoznawanie dźwięków przyrody i naturalnych instrumentów (rozwiązanie: burza, deszcz).

6. Praca przy stolikach – przenoszenie na wdechu, za pomocą rurki, kropel deszczu.

7. „Dzieci” – zabawa relaksacyjna (masażyk).

Deszczyk kapie kap, kap, kap,

idą dzieci człap, człap, człap.

Wieje wietrzyk fiu, fiu, fiu,

idą dzieci tup, tup, tup.

Świeci słońce oho, ho,

dzieci skaczą hop, hop, hop.
Gdy nadchodzi wieczór już,
dzieci kładą się do snu.

Dzień z życia kota

15.10.2015r.

Dzień z życia kota

Scenariusz zajęć otwartych dla nauczycieli w ramach realizacji Miejskiego Programu Profilaktyki Logopedycznej

w Przedszkolu nr 77 „Tęczowe Siódemki”.

Temat: Dzień z życia kota.

Data: 12.06.2013r.

Uczestnicy: dzieci 4 – letnie

Prowadząca: Iwona Pawlicka

Logopeda: Małgorzata Frącek

Cele ogólne:

- stymulacja mowy i myślenia dzieci,
- usprawnianie narządów artykulacyjnych,
- doskonalenie prawidłowego toru oddechowego.

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- aktywnie uczestniczy w zabawach artykulacyjnych, oddechowych, logorytmicznych, ruchowych i dydaktycznych,
- doskonali percepcję ruchową, wzrokową i słuchową,
- zna nazwy wybranych zwierząt domowych, rozpoznaje je, nazywa i naśladuje ich odgłosy,
- rozpoznaje i nazywa kolory (czerwony, niebieski, zielony, żółty),
- nazywa niektóre części ciała,
- rozpoznaje przedmiot za pomocą dotyku,
- określa położenie przedmiotu (na, pod, w),
- koncentruje się na zadaniu.

Metody: elementy Pedagogiki zabawy Klanza, logorytmiczna, słowna, ruchowa, zabawowo – zadaniowa.

Formy: indywidualna, zbiorowa.

Środki dydaktyczne: kartki i chusteczki, dom z ilustracjami i cieniami zwierząt, płyta CD – odgłosy zwierząt, płyta CD „Kiedy maluchy zmieniają się w zuchy”, karton, jabłka, mleko, książka, piłka, kredka, włóczka, papierowe myszy w różnych kolorach, kolorowe kółka dla dzieci.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Powitanie piosenką „Całuski”. Dzieci witają przybyłych gości wysyłając „całuski” (utwór nr 1).

1. Zabawy paluszkowe „Kot”- zagadka.

Takie ma oczy...takie ma wąsy...taki ma nos...Pazurkami drapie i myszy łapie. Wchodzi na płot, nazywa sięKOT. Jak wygląda kot?

2. „Poranek kota Puszka”- bajka artykulacyjna.

Kot Puszek obudził się wcześniej rano, rozejrzał się dookoła (język oblizuje szeroko otwarte usta, ruchy okrężne języka). Wysunął jedną łapkę (czubek języka dotyka policzka po wewnętrznej stronie) schował, wysunął drugą łapkę (czubek języka dotyka drugiego policzka po wewnętrznej stronie), schował. Potem podniósł do góry grzbiet (język przesuwa się po podniebieniu od górnych zębów w stronę gardła). Wstał i zadowolony zaczął machać ogonem w górę (czubek języka oblizuje górne zęby), opuścił ogon w dół (język oblizuje dolne zęby). Nagle usłyszał szmer, podniósł wysoko głowę (język uniesiony w górę w kierunku nosa), nastawił jedno ucho (język dotyka jednego kącika ust), nastawił drugie ucho (język dotyka drugiego kącika ust), zajrzał pod kocyk (język wysunięty na brodę). Kotek znowu rozejrzał się dookoła (język oblizuje szeroko otwarte usta) i zobaczył miskę pełną mleka. Zadowolony zamruczał: mmmmm..., aaamm...,mniaaam...

3. „Szukamy myszki”- zabawa oddechowa.

Dzieci dmuchają na otwór w kartce, chusteczka porusza się. Zgniatają kartki w kule i zdmuchują je z ręki na dywan. Dmuchają na kule przesuwając je po dywanie.

4. „Mały kotek”- zabawa muzyczno- ruchowa (utwór nr 4).

Mały kotek sobie śpi, ciii. Coś smacznego mu się śni, ciii. Nagle słyszy jakiś szmerek – kot wstaje na spacer. Wstaje, wstaje, wstaje, rączkę swą podaje i wybiera kotka, żeby wszedł do środka.

5. „Kto skrył się w oknie?”- zabawa słuchowo – obrazkowa i zabawa ortofoniczna.

Puszek odwiedza przyjaciół i puka do ich okien: „Kto się tam schował?”. Dzieci naśladują pukanie: „Puk, puk”, odgadują, jakie to zwierzę na podstawie ilustracji, dźwięku lub cienia i naśladują odgłosy zwierząt.

6. „Magiczne pudełko” – zabawa rozwijająca zmysł dotyku i wyobraźnię.

Nauczycielka pokazuje dzieciom różne przedmioty i artykuły spożywcze i wkłada je do pudełka. Dzieci za pomocą dotyku zgadują, co znajduje się w pudełku, pokazują innym dzieciom i określają, czy koty to lubią. Jeżeli dziecko nie potrafi określić, co jest w pudełku, wyjmuje przedmiot na zewnątrz.

7. „Kot szuka włóczki” – zabawa ruchowa (utwór nr 20).

Nauczycielka wprawia w ruch kłębek włóczki, a dzieci idą „po śladach”.

8. „Wędrująca mysz”- zabawa dydaktyczna.

Każde dziecko wybiera sobie papierową mysz w takim samym kolorze, co ich kółko na koszulce.

a) nauczycielka wymienia części ciała i pyta: gdzie schowała się mysz?

„mysz usiadła na kolanie...”

„mysz teraz głaszcze nas po brzuchu...”

„drapie nas za uchem...”

b) nauczycielka kładzie mysz w różne miejsca, a dzieci określają, gdzie ona znajduje się (na głowie, w pudełku, pod stolikiem).

Ewaluacja zajęć.

Nauczycielka dziękuje za zabawę i prosi, aby dzieci, którym podobały się dzisiejsze zabawy, uśmiechnęły się do swojej myszki.

Czy koty lubią jabłka? – słodki poczęstunek.

MUZYCZNA GIMNASTYKA, NIE TYLKO BUZI I JĘZYKA.

15.10.2015r.

MUZYCZNA GIMNASTYKA, NIE TYLKO BUZI I JĘZYKA.

Scenariusz zajęć otwartych dla nauczycieli
w ramach realizacji Miejskiego Programu Profilaktyki Logopedycznej
w Przedszkolu nr 77 „Tęczowe Siódemki”

Temat: MUZYCZNA GIMNASTYKA, NIE TYLKO BUZI I JĘZYKA.

Data: 17.10.2013

Grupa wiekowa: 5 – latki,

Prowadząca: Dorota Farenholc

Logopeda: Małgorzata Frącek

Cel ogólny: stymulacja mowy i myślenia dzieci.

Cele szczegółowe:

- nauka prawidłowego toru oddechowego,
- zwiększanie pojemności płuc w czasie wdechu i wydechu,
- usprawnianie aparatu mowy,
- stymulowanie mowy i myślenia w sposób pośredni – mikromotoryka i kształcenie ruchów całego ciała (makromotoryka),
- rozwijanie percepcji słuchowej, kształcenie słuchu muzycznego, poczucia rytmu,
- wyrabianie u dzieci prawidłowego wykonywania ruchów lokomocyjnych,
- utrwalenie nazw kolorów,
- czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

Metody:

- Pedagogika Zabawy
- Aktywne słuchanie muzyki wg B.Strauss
- Metoda kierowania własną działalnością dziecka

Pomoce:

nagrania muzyczne (Wszyscy są, County dance, Fiesta Aymara, Orzeszki, Bravado, Najłatwiejsze ciasto w świecie, Zabawa skończona), kłódka i klucze (z kolorowej tektury); liście; butelki-grzechotki; kolorowe kółka do usprawniania palców, ręki; jabłka.

Przebieg.

1. Zabawa powitalna Wszyscy są.
2. List od Wietrzyka-Psotnika.

Drogie Dzieci!

Uwięziła mnie Jesień, bo narozrabiałem. Miałem sprzątać liście, osuszać kałuże, biegać po polach a ja wolałem bawić się w parku, huścić się na huśtawce i chciałem przyjść do Waszego przedszkola bawić się z Wami. Jesień powiedziała, że uwolni mnie, jak pomogą Dzieci. To są

klucze do kłódki. Przy każdym kluczu jest napisane zadanie do wykonania. Na pewno któryś z tych kluczy będzie pasował. Uwolnicie mnie? Bardzo proszę.

Wiatr-Psotnik

3. (Klucz 1) Zabawa oddechowa LIŚCIE SPADAJĄCE Z DRZEWA

Nauczycielka kładzie na podłodze wycięty z papieru duży rysunek drzewa. Na nim rozkłada liście. Dzieci są jesiennym wiatrem, który zdmuchuje liście z drzew. Muszą je zdmuchnąć na podłogę (jakby całkiem spadły z drzewa).

Należy zwrócić uwagę, by dzieci nabierały powietrze nosem i wypuszczały ustami.

4. (Klucz 2) Zabawa muzyczno-ruchowa wg B.Strauss COUNTRY DANCE

Dzieci za pomocą sylab: cyk, puk, bum ilustrują muzykę.

5. (Klucz 3) Zabawa muzyczno-ruchowa wg B.Strauss FIESTA AYMARA

Dzieci przy muzyce klaskają, wyklaskują rytm, wytupują rytm i wygrywają rytm na grzechotkach (samodzielnie wykonanych).

6. (Klucz 4) Taniec ORZESZKI

Dzieci w rytm muzyki naśladują ruchy podane przez prowadzącą.

7. (Klucz 5) NAJŁATWIEJSZE CIASTO W ŚWIECIE

Po odczytaniu zadania z klucza, proponuję dzieciom wyprawę po śliwki do sadu. Przy utworze Bravado dzieci idą do sadu. Zbierają śliwki – kolorowe kółka. Utrwalamy nazwy kolorów. Ustawiamy się kolorami. Wracamy do przedszkola (cd. utworu). Myjemy śliwki i na tle piosenki Najłatwiejsze ... „pieczemy ciasto”

8. (Klucz 6) Zakończenie

- klucz pasuje do kłódki
- słuchać pukanie do drzwi
- za drzwiami sali stoi koszyk z jabłuszkami i liścik
- dzieci przy piosence Zabawa skończona wychodzą z sali

LIŚCIKI DO KLUCZY

KLUCZ 1

Wyobraźcie sobie, że jesteście Wietrzykiem-Psotnikiem. Postrącajcie wszystkie liście z drzewa.

KLUCZ 2

Jesień bardzo lubi muzykę, ja też. Zagrajcie koncert, ale taki bez instrumentów.

KLUCZ 3

Bardzo ładny to był utwór. Zagrajcie jeszcze? A może teraz z instrumentami?

KLUCZ 4

Pięknie, pięknie. Potraficie tańczyć?

KLUCZ 5

Zgłodniałem, Jesień chyba też. Upieklibyście ciasto ze śliwkami?

NAJŁATWIEJSZE CIASTO W ŚWIECIE

Żeby w domu było miło, tak, tak, tak,
Żeby coś dobrego było, tak, tak, tak,
By pachniało wakacjami, tak, tak, tak,
Zrobię ciasto ze śliwkami, tak, tak, tak.

Szklanę mąki, cukru szklanę,
Zaraz wsypię do miseczki,
Potem proszku do pieczenia,
Dodam jeszcze dwie łyżeczki,
I dwa jajka i na koniec
Roztopionej margaryny
I zamieszam tylko tyle,
By się razem połączyły.

Najłatwiejsze ciasto w świecie, tak, tak, tak,
Nic, a nic się go nie gniece, tak, tak, tak,
Ty potrafisz także upiec, tak, tak, tak,
Nawet, gdy nie jesteś zuchem, tak, tak, tak.

Teraz śliwki poukładam,
W natłuszczonej tortownicy
I do pieca włożę ciasto
Na około pół godziny,
A gdy będzie już gotowe,
Znaczy chrupkie i rumiane,
To zaproszę koleżanki,
Babcię, dziadka, tatę, mamę.

Najłatwiejsze ciasto w świecie, tak, tak, tak,
Nic, a nic się go nie gniece, tak, tak, tak,
Ty potrafisz także upiec, tak, tak, tak,
Nawet, gdy nie jesteś zuchem, tak, tak, tak.

KLUCZ 6

Ciasto – pychotka! Mama nadzieję, że ten klucz pasuje?

LIŚCIK W KOSZU Z JABŁKAMI

Bardzo dziękuję za uwolnienie. Teraz już będę słuchał Jesieni. Ale czasami zagładnę do Was przez okno. Jeszcze raz dziękuję. A jabłuszka sam postrącałem z jabłoni.

Smacznego

Wiatr-Psotnik

Podróż po krainie poezji Tuwima.

15.10.2015r.

Scenariusz zajęć otwartych dla nauczycieli
w ramach realizacji Miejskiego Programu Profilaktyki Logopedycznej
W Przedszkolu nr 77 „Tęczowe siódemki” we Wrocławiu

Temat: Podróż po krainie poezji Tuwima.

Data: 12.06.2013r.

Uczestnicy: dzieci 5 – letnie,

Prowadząca: Renata Piechota, Iwona Klecz,

Logopeda: Małgorzata Frącek,

Cele ogólne:

- utrwalenie prawidłowej artykulacji głosek s – sz,
- rozwijanie spostrzegawczości, uwagi i logicznego myślenia,
- doskonalenie słuchu fonematycznego,

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- porusza się w rytm muzyki,
- wykonuje ćwiczenia usprawniające aparat artykulacyjny,
- zna poezję Tuwima,
- dokonuje syntezy słuchowej wyrazów,
- dzieli wyrazy na sylaby,
- ocenia wartość logiczną zdania,
- dokonuje samooceny swoich przeżyć i doświadczeń,

Metody:

- muzyczno – ruchowa, teatralne, słowna, zadań stawianych do wykonania,

Formy:

- indywidualna, z całą grupą,

Środki dydaktyczne:

- bilety – wizytówki dla każdego dziecka, płachta materiału, muzyka do piosenki „Jedzie pociąg z daleka”, poezja J.Tuwima „Tuwim dzieciom”, rurki po napojach, kółeczka z kolorowego samoprzylepnego papieru, piłka, kufer: szaliki, kapelusze, koszule, naszyjniki, pacynka „Zosia”, wagonik wesoły i smutny do ewaluacji,

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa artykulacyjna- na melodię piosenki „Jedzie pociąg z daleka” śpiewanie kolejno sylabami: sza, sze, szy, szo , szu, – hamowanie: sss.....

2. Powitanie: Dwie rączki mam, które czasami klaszczą,
Czasami się pogłaszczą, w kolanka postukają,
Do gości pomachają.

3. Ćw. oddechowe – przenoszenie na wdechu za pomocą rurki kolorowych kółeczek na płachtę: „Kolorowy pociąg”.

4. Ćw. syntezy słuchowej wyrazów: Rzucam piłkę i mówię część słowa, a ty mi powiedz jaka jest druga połowa – w oparciu o wiersze J.Tuwima np. Bam- bo, abeca – dło, samo – sia itp.

5. Zabawa słowno – artykulacyjna: Magiczny kufer – przebieranie w stroje, nazywanie wybranych akcesoriów, podział nazw na sylaby, wyklaskiwanie.

6. „Prawda czy fałsz ?” w oparciu o wiersze J.Tuwima, ćw. spostrzegawczości, uwagi i

pamięci np:

Z rozgrzanego brzucha lokomotywy bucha żar. P.

Do lokomotywy podczepiali wielkie i ciężkie przyczepy. F

7. Zabawy z Zosią Samosią – ćw. artykulacyjne:

- sięganie językiem do nosa przy szeroko otwartej buzi,
- sięganie językiem do brody przy szeroko otwartej buzi,
- sięganie językiem do kątek ust przy szeroko otwartej buzi,
- klaskanie, parskanie,

8. Ewaluacja zajęć:

Dzieci wyrażają swoje emocje dotyczące przebiegu zajęć poprzez naklejenie swojego biletu – wizytówki do „wesołego” bądź „smutnego” wagonika.